

KOMENDA GŁÓWNA POLICJI

BIURO KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ

ul. Puławska 148/150, 02-514 Warszawa; tel. (22) 60 150 73; fax (22) 60 150 81

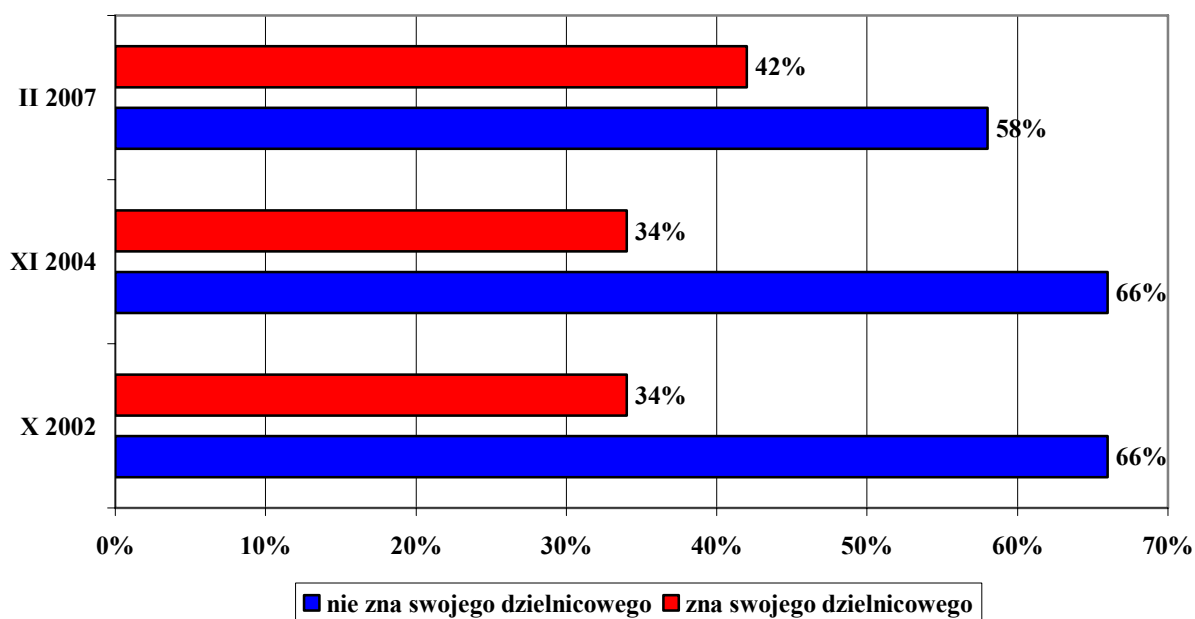
Centrum Badania Opinii Społecznej (CBOS) w dniach 16 – 21 lutego 2007 roku przeprowadziło badanie na reprezentatywnej, losowej próbie dorosłych Polaków (1006 respondentów). Celem badania była ocena pracy Policji, ze szczególnym uwzględnieniem służby dzielnicowych.

W porównaniu do wyników badań z 2002 i 2004 roku, wzrósł o 8 punktów procentowych, (do 42 %) odsetek Polaków, którzy deklarują znajomość swojego dzielnicowego. Wciąż jednak osoby, które nie wiedzą, kto nim jest, stanowią większość (58%)(*Wykres nr 1*).

Swoich dzielnicowych nie znają przede wszystkim najstarsi Polacy w wieku 60 lat i więcej (65%) oraz mieszkańcy dużych (101 – 500 tys.) i bardzo dużych (501 tys. i więcej) miast: nie zna dzielnicowego odpowiednio 64% i 63% osób z tych miast. Natomiast najmniej osób, które przyznają się do braku znajomości swojego dzielnicowego, jest w grupie wiekowej od 40 do 49 lat (53% - nie zna) oraz wśród mieszkańców najmniejszych miast do 20 tys. (50%) (*Wykresy nr 2 i 3*).

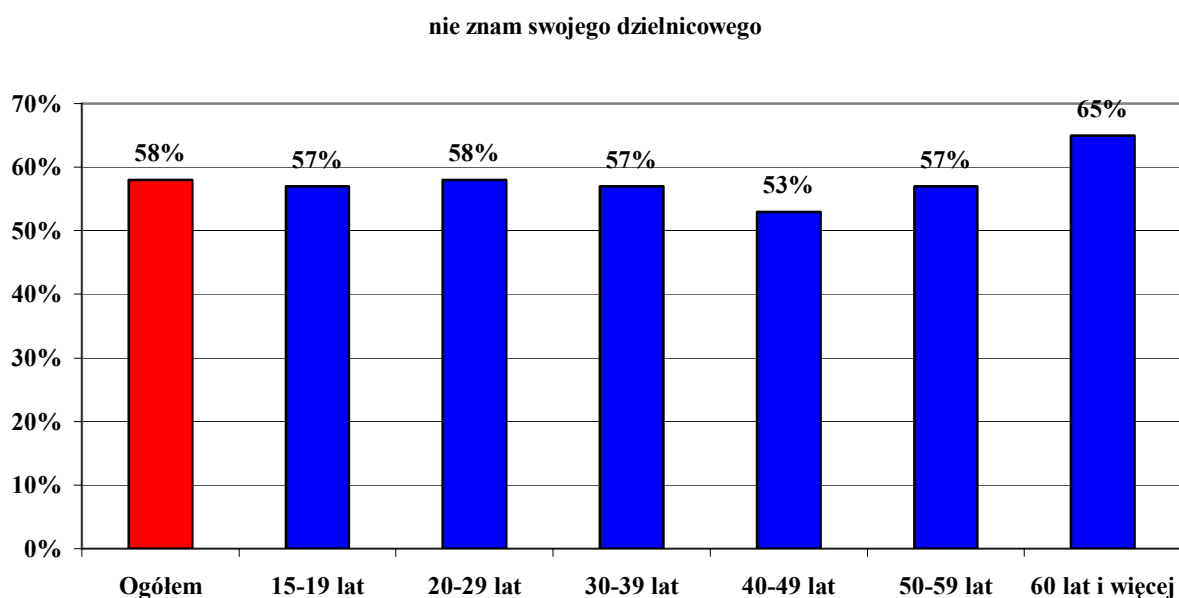
Należy podkreślić, że na pytanie *Czy chciał(a)by Pan(i), aby Pana(i) dzielnicowy spotkał się z Panem(ią) indywidualnie?* większość respondentów (58%) odpowiedziało „nie”, a taką potrzebę wyraziła blisko 1/3 (30 %) badanych (*Wykres nr 4*). Ze swoim dzielnicowym nie chcą się spotykać indywidualnie, przede wszystkim dwudziestolatkowie - 66% osób w wieku 20 - 29 lat oraz osoby najstarsze 60 lat i więcej – 61% z nich nie chce takich spotkań. Natomiast najwięcej Polaków, którzy optują za indywidualnymi spotkaniami z dzielnicowymi jest wśród czterdziestolatków – 41% osób w wieku 40 - 49 lat przyznaje, że chce takich spotkań (*Wykres nr 5*). Warto podkreślić, że jest to grupa wiekowa, która deklaruje też najlepszą znajomość swoich dzielnicowych (*Wykres nr 2*).

Wykres nr 1. Znajomość dzielnicowego (X 2002, XI 2004 i II 2007)

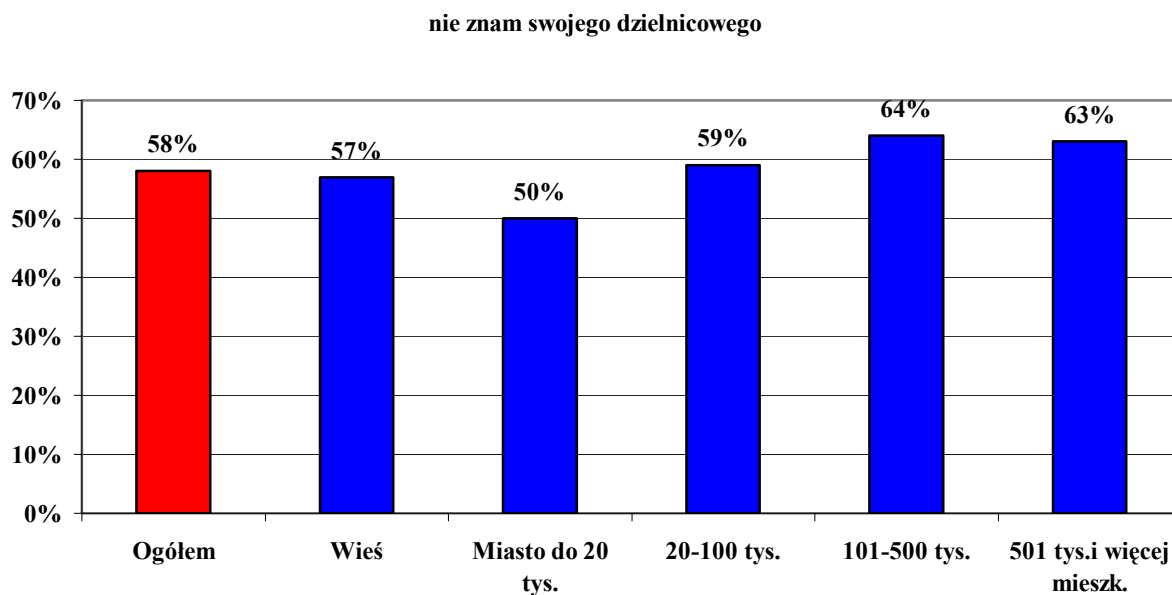
Źródło: TNS OBOP, 12-14.12.2002 r. oraz 18-25.11.2004 r., CBOS, 16 – 21.02.2007 r., (N = 1006)

Wykres nr 2. Znajomość dzielnicowego – osoby, które nie znają swojego dzielnicowego (II 2007) zmienna - wiek

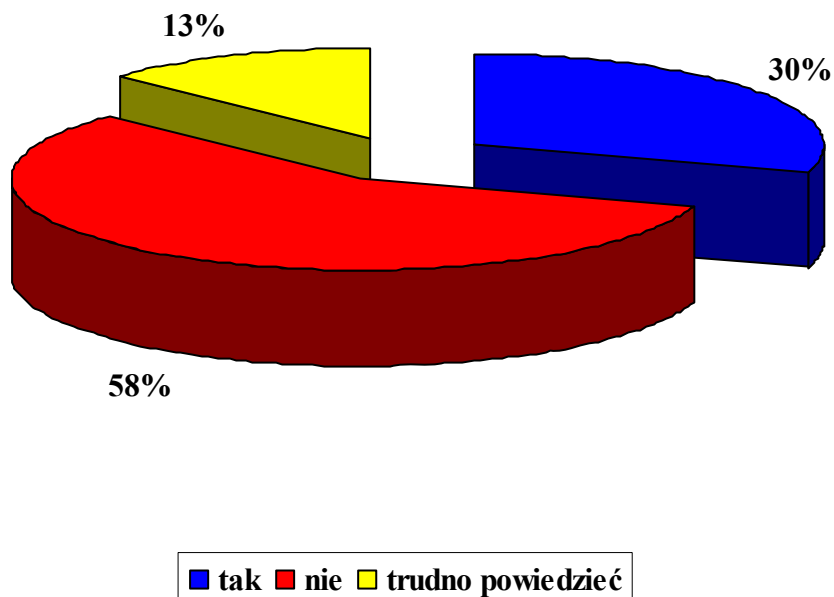
Źródło: CBOS, 16 – 21 lutego 2007 r., N = 1006

Wykres nr 3. Znajomość dzielnicowego – osoby, które nie znają swojego dzielnicowego (II 2007) zmienna – miejsce zamieszkania

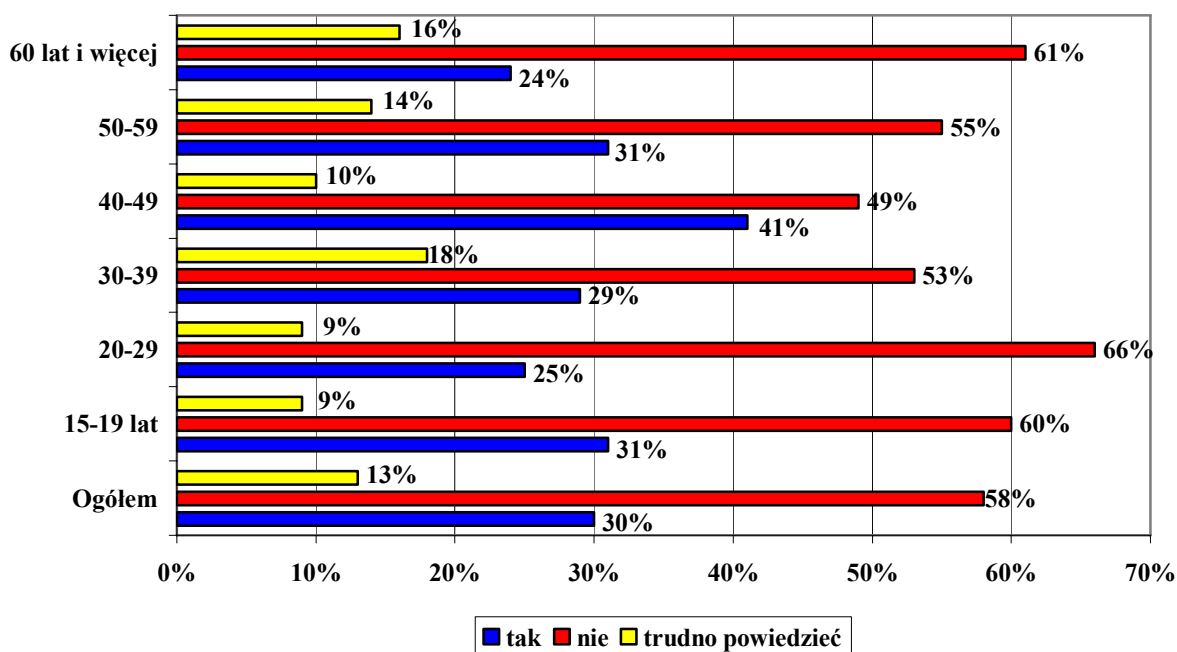
Źródło: CBOS, 16 – 21 lutego 2007 r., N = 1006

Wykres nr 4. Czy chciał(a)by Pan(i), aby Pana(i) dzielnicowy spotkał się z Panem(ia) indywidualnie? (II 2007)

Źródło: CBOS, 16 – 21.02.2007 r., N = 1006

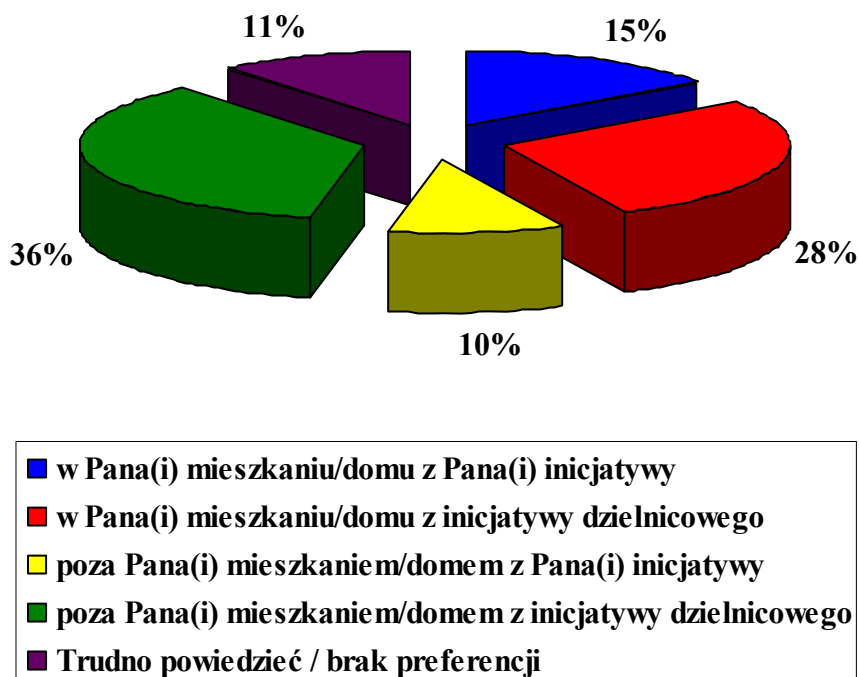
Wykres nr 5. Czy chciał(a)by Pan(i), aby Pana(i) dzielnicowy spotkał się z Panem(ią) indywidualnie? (II 2007) zmienna – wiek

Źródło: CBOS, 16 – 21.02.2007 r., N = 1006

Do badanych, którzy wyrazili potrzebę indywidualnego spotkania ze swoimi dzielnicowymi, skierowano następujące pytanie: *Gdzie i z czyjej inicjatywy powinno odbyć się takie spotkanie - jaka sytuacja odpowiadałaby Panu(i) najbardziej?* Opinie respondentów w tej kwestii są podzielone, przy czym większość oddaje inicjatywę spotkania dzielnicowym. Najczęściej ankietowani wskazywali odpowiedź, że spotkanie powinno wynikać z inicjatywy dzielnicowego, a miejsce tego spotkania nie powinno być miejscem ich zamieszkania (36%). Kolejna grupa badanych (28 %) była zdania, że spotkanie takie może odbyć się u nich w domu, jednak powinno być zainicjowane przez policjanta dzielnicowego. O tym, że spotkanie powinno odbyć się w miejscu zamieszkania obywateli i wynikać z ich inicjatywy, przeświadczonych jest 15% badanych, a 10 % pozostawiło inicjatywę spotkań sobie, ale poza swoim mieszkaniem/domem (Wykres nr 6).

Wykres nr 6. Gdzie i z czyjej inicjatywy powinno odbyć się takie spotkanie - jaka sytuacja odpowiadałaby Panu(i) najbardziej? (II 2007)

Źródło: CBOS, 16 – 21.02.2007 r., N = 299

Osoby, które zadeklarowały, że znają swojego dzielnicowego (N=420) poproszono, aby oceniły jego pracę. Dobrze pracę swoich dzielnicowych oceniło 70% z nich, źle - 11%. W porównaniu do wyników badania z 2004 roku odnotowano spadek ocen pozytywnych o 6 punktów procentowych, przy jednoczesnym, równym 4 punktom wzroście ocen negatywnych. Należy również podkreślić, że niemal co piąty badany (19%), który przyznał, że zna swojego dzielnicowego, nie potrafił ocenić jego pracy (*Wykres nr 7*).

Najgorzej pracę swoich dzielnicowych oceniają najmłodsi Polacy w wieku 15 – 19 lat. Ta grupa wiekowa podzieliła się w swoich opiniach na połowę: 50% ocenia swoich dzielnicowych dobrze i tyle samo (50%) - źle. Natomiast najmniej niezadowolonych z pracy swoich dzielnicowych (2%) jest wśród czterdziestolatków (od 40 – 49 roku). Przy czym należy podkreślić, że blisko 1/3 (29%) osób z tej grupy wiekowej, pomimo, że zadeklarowała znajomość swojego dzielnicowego, miała trudności z oceną jego pracy (*Wykres nr 8*).

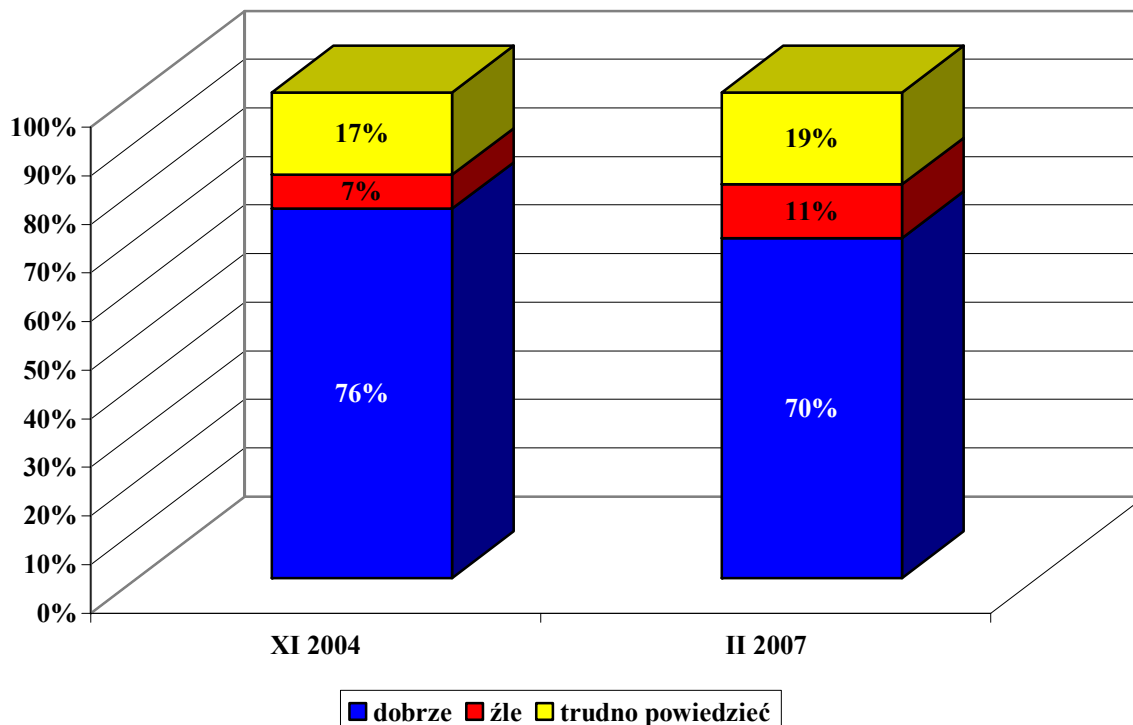
Poziom oceny policjantów dzielnicowych zależy nie tylko od wieku Polaków, ale również, w znacznym stopniu, od ich wykształcenia i miejsca zamieszkania. I tak, najwięcej pozytywnych ocen dzielnicowi otrzymali od osób z wykształceniem średnim i zasadniczym zawodowym (po 74% wskazań „dobrze”) oraz od mieszkańców wsi i średniej wielkości (od 20 do 100 tys.) miast (odpowiednio po 74% i 73%). Natomiast najmniej zadowolonych

z pracy swoich dzielnicowych jest wśród Polaków legitymujących się wyższym wykształceniem (57%) oraz mieszkających w dużych (od 101 do 500 tys.) miastach (59% pozytywnych wskazań). Należy jednak podkreślić, że niski odsetek ocen pozytywnych w grupie osób z wykształceniem wyższym może wynikać z faktu, że prawie 1/3 (28%) z tej grupy wskazała na odpowiedź „trudno powiedzieć” (Wykresy nr 9 i 10).

Uczestników badania poproszono również o ocenę pracy Policji ogólnie, aby poznać ocenę pracy dzielnicowych na tle całej formacji. Z zestawienia odpowiedzi na obydwie pytania wynika, że Polacy lepiej oceniają pracę dzielnicowych, których znają niż pracę Policji ogółem (Wykresy nr 7 i 11).

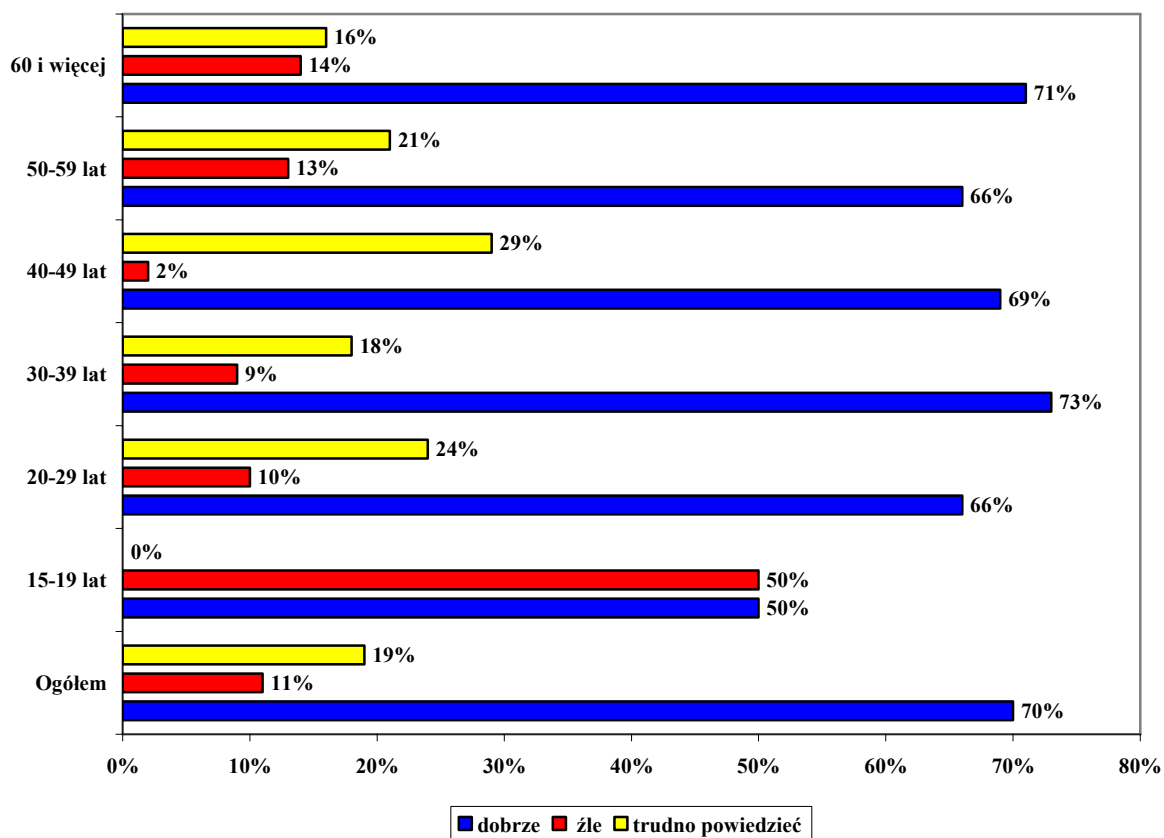
Ponadto, z analizy opinii Polaków na temat pracy Policji ogólnie wynika, że w porównaniu do badania z sierpnia 2006 roku, kiedy ostatnio zadano to pytanie, nastąpił nieznaczny – o 3 punkty procentowe, spadek ocen pozytywnych, przy jednoczesnym trzypunktowym spadku ocen negatywnych. Zmniejszyła się więc zarówno liczba osób mających o Policji dobre zdanie, jak i tych którzy oceniają ją źle. Natomiast liczba Polaków mających trudności z wyrażeniem jednoznacznych opinii na ten temat zwiększyła się z 7% do 14% (Wykres nr 11).

Wykres nr 7. Jak - ogólnie rzecz biorąc - ocenia Pan(i) pracę swojego dzielnicowego? (oceny w XI 2004 oraz w II 2007)

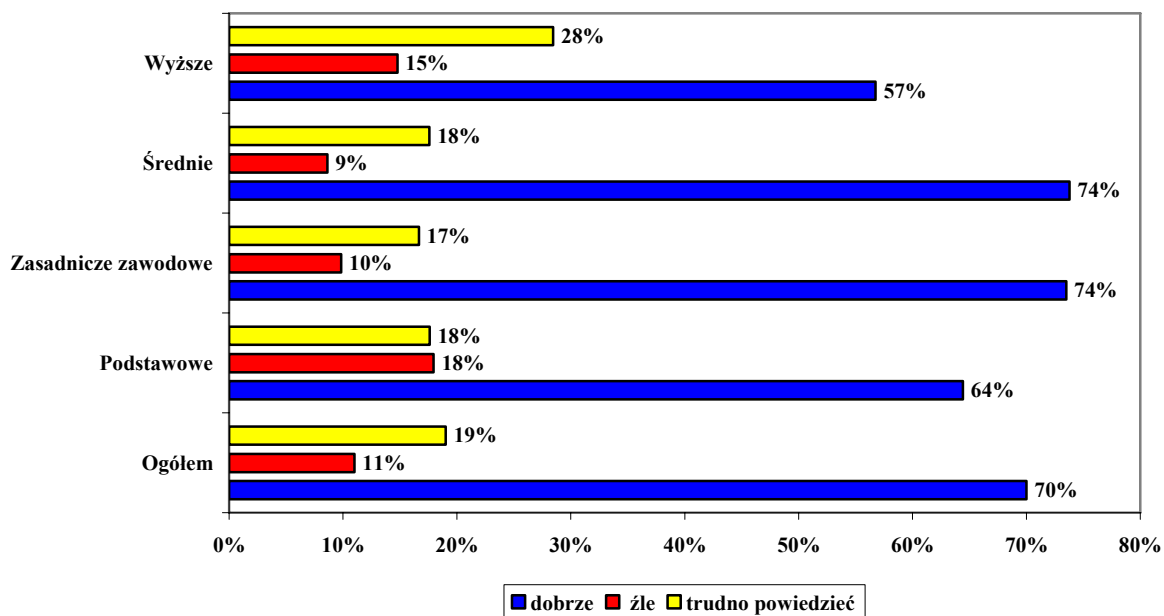
Źródło: TNS OBOP, 18-25.11.2004 r., CBOS, 16 – 21.02.2007 r., N = 420

Wykres nr 8. Jak - ogólnie rzecz biorąc - ocenia Pan(i) pracę swojego dzielnicowego? (oceny w II 2007) zmienna – wiek

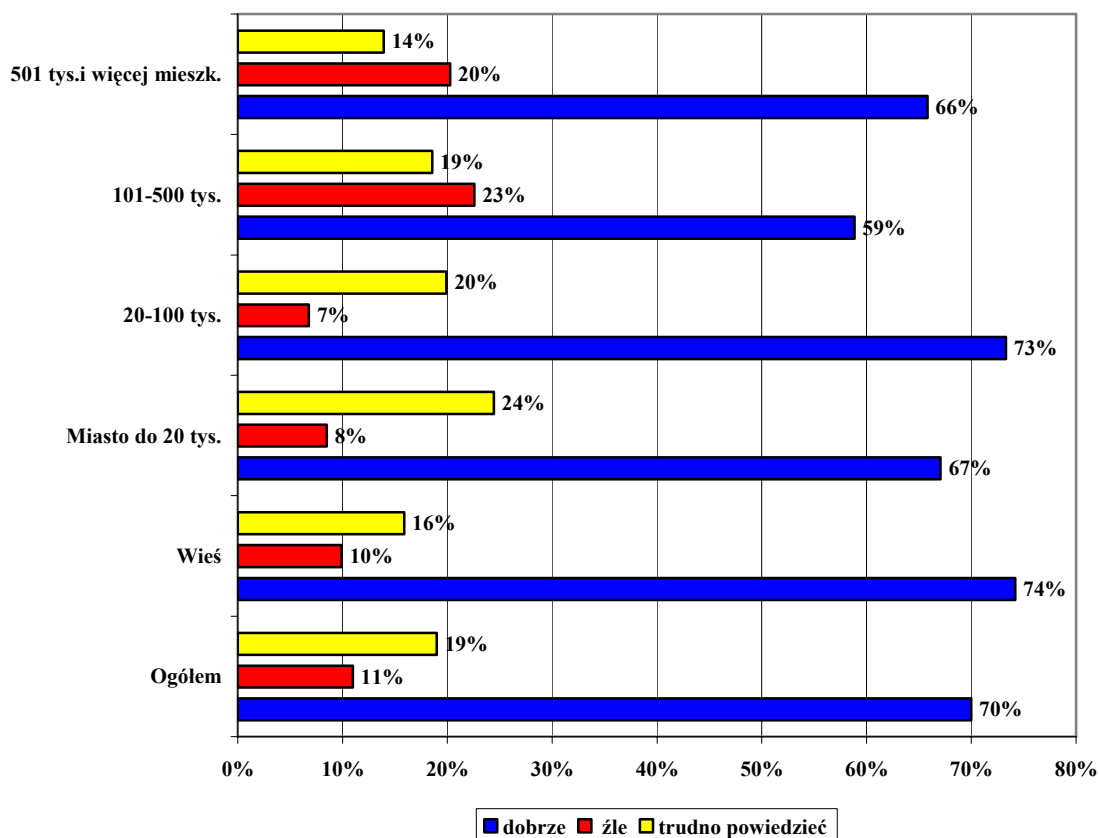
Źródło: CBOS, 16 – 21.02.2007 r., N = 420

Wykres nr 9. Jak - ogólnie rzecz biorąc - ocenia Pan(i) pracę swojego dzielnicowego? (oceny w II 2007) zmienna – wykształcenie

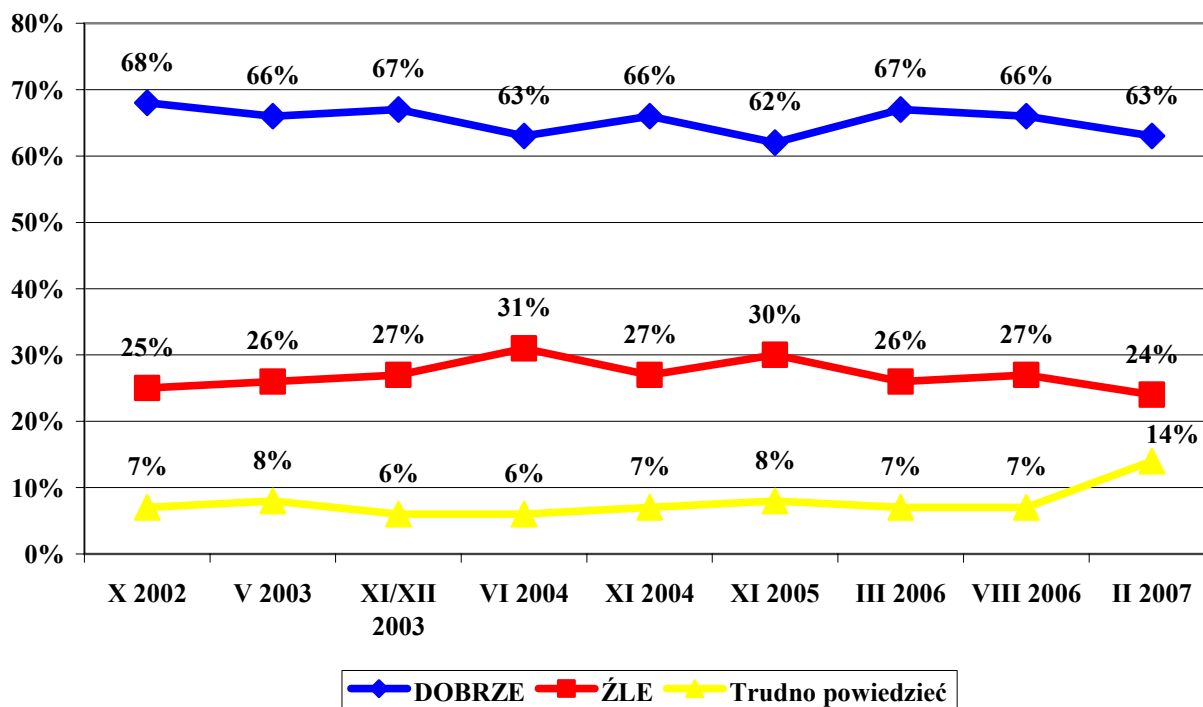
Źródło: CBOS, 16 – 21.02.2007 r., N = 420

Wykres nr 10. Jak - ogólnie rzecz biorąc - ocenia Pan(i) pracę swojego dzielnicowego? (oceny w II 2007) zmienna – miejsce zamieszkania

Źródło: CBOS, 16 – 21.02.2007 r., N = 420

Wykres nr 11. Proszę powiedzieć, jak Pan(i) ocenia pracę Policji? (oceny od X 2002 do II 2007)

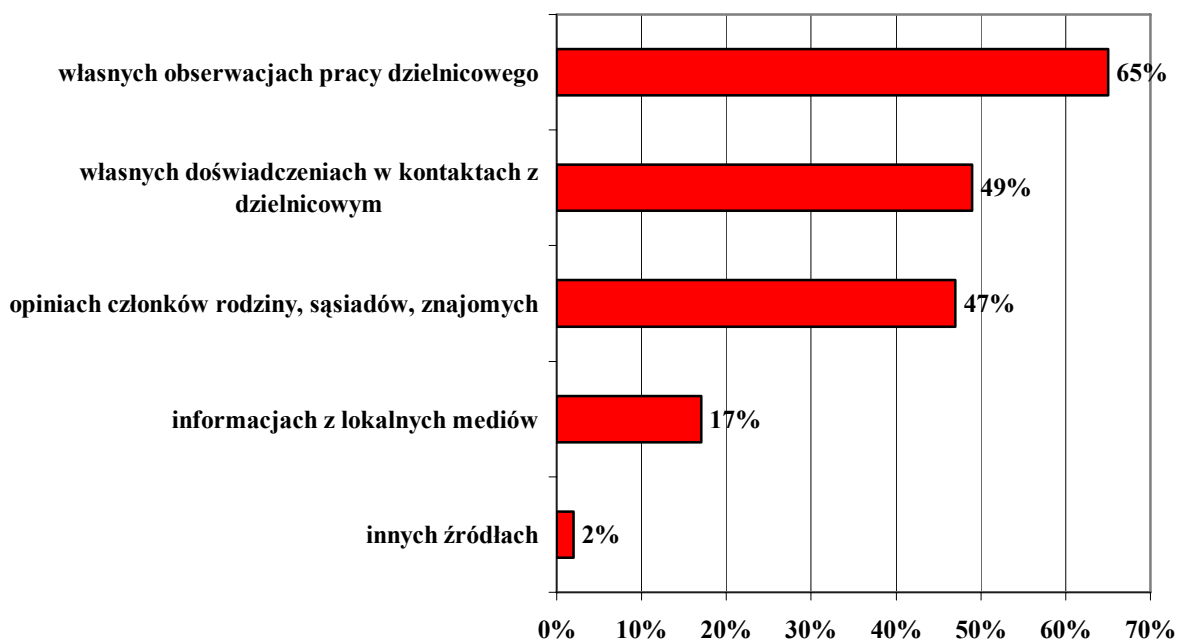
Źródło: TNS OBOP 2002 – 2006 r., CBOS, 16 – 21.02.2007 r., N = 1006

Respondentów, którzy przyznali, że znają swojego dzielnicowego, w kolejnych pytaniach poproszono, aby wskazali źródła, na których opierają swoją ocenę. I tak, większość z tych osób (mając możliwość wskazania więcej niż jednego źródła) swoją ocenę pracy dzielnicowego opiera głównie na własnych obserwacjach jego pracy (65% wskazań na dane źródło), w dalszej kolejności - na własnych doświadczeniach w kontaktach z dzielnicowymi (49%) oraz opiniach członków rodziny, sąsiadów lub znajomych (47%) (*Wykres nr 12*).

Własne obserwacje pracy Policji są też najczęściej wskazywanym przez respondentów źródłem oceny pracy Policji ogółem - wskazało na nie 64% badanych. Znaczenie pozostałych źródeł zmienia się natomiast przy ocenie Policji ogółem. Kolejnym ważnym dla Polaków źródłem oceny Policji, są bowiem informacje z mediów (54% wskazań), następnie opinie członków rodziny, sąsiadów, znajomych (40%), a w dalszej kolejności własne doświadczenia z kontaktów z Policją (37%) (*Wykres nr 13*).

Ankietowanych poproszono również, aby spośród wszystkich źródeł wskazali najważniejsze dla nich, na którym przede wszystkim, opierają swoją ocenę pracy dzielnicowych oraz pracy Policji ogółem. Najważniejszym źródłem oceny, w obu przypadkach, są dla Polaków własne obserwacje pracy zarówno dzielnicowych (42% respondentów uznało je za najważniejsze źródło), jak i Policji (38% wskazań). Warto podkreślić, że w przypadku źródeł, na których Polacy opierają ocenę pracy Policji, nastąpił, w porównaniu do wyników badania z 2004 roku, znaczny spadek (o 10 punktów procentowych) wskazań na najważniejsze z nich, czyli własne obserwacje pracy Policji. Natomiast większego znaczenia nabrały pozostałe źródła, przede wszystkim, własne doświadczenia w kontaktach z Policją (*Wykresy nr 14 i 15*).

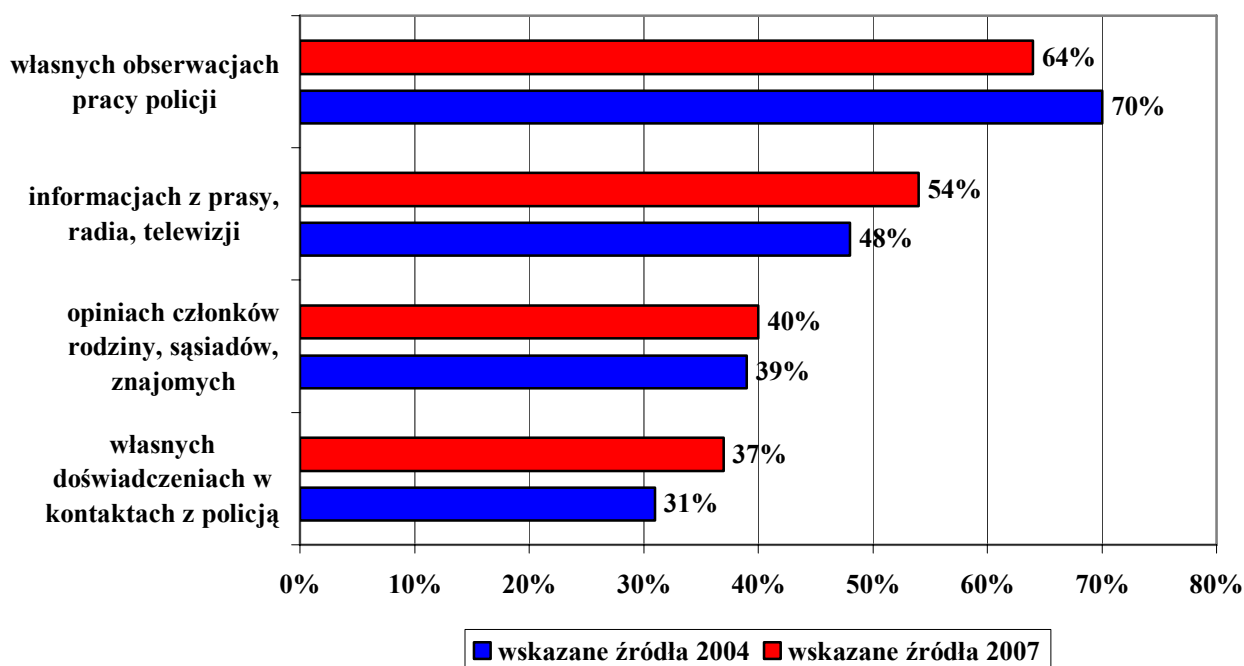
Wykres nr 12. Swoją ocenę pracy dzielnicowego opiera Pan(i) przede wszystkim na: wskazane źródła* (II 2007)

Źródło: CBOS, 16 – 21 lutego 2007 r., N = 343

*Odpowiedzi w kategorii „wskazane źródła” nie sumują się do 100%, ponieważ respondenci mogli wskazać więcej niż jedną odpowiedź.

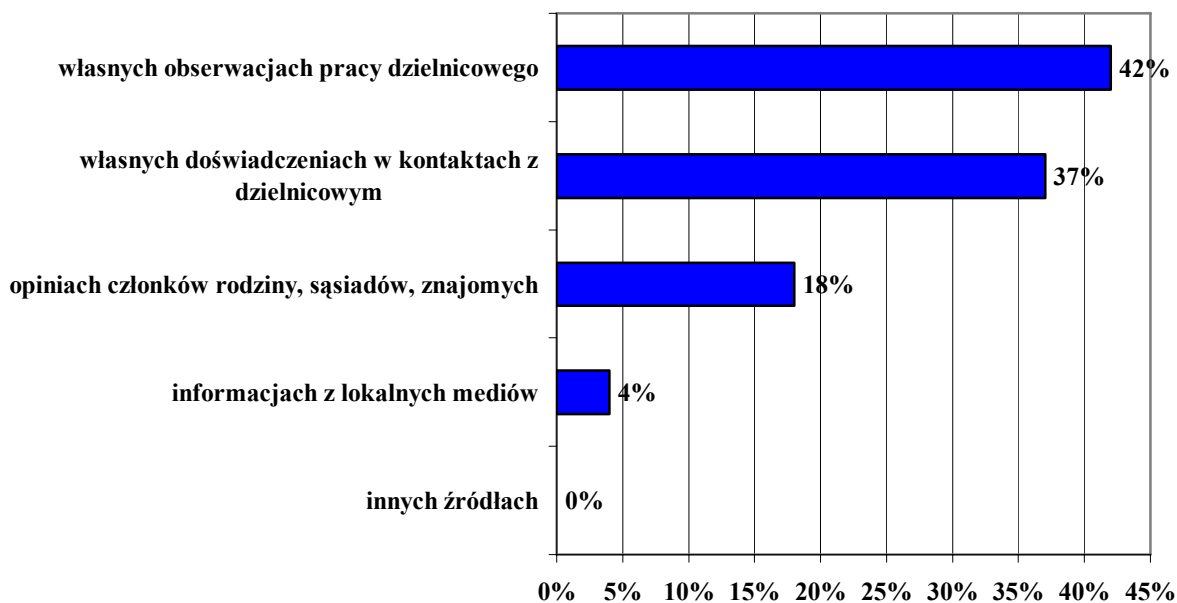
Wykres nr 13. Swoją ocenę pracy Policji opiera Pan(i) przede wszystkim na: wskazane źródła* (odpowiedzi w IV 2004 oraz w II 2007)

Źródło: TNS OBOP, 3-8.06.2004 r., CBOS, 16 – 21.02.2007 r., N = 868

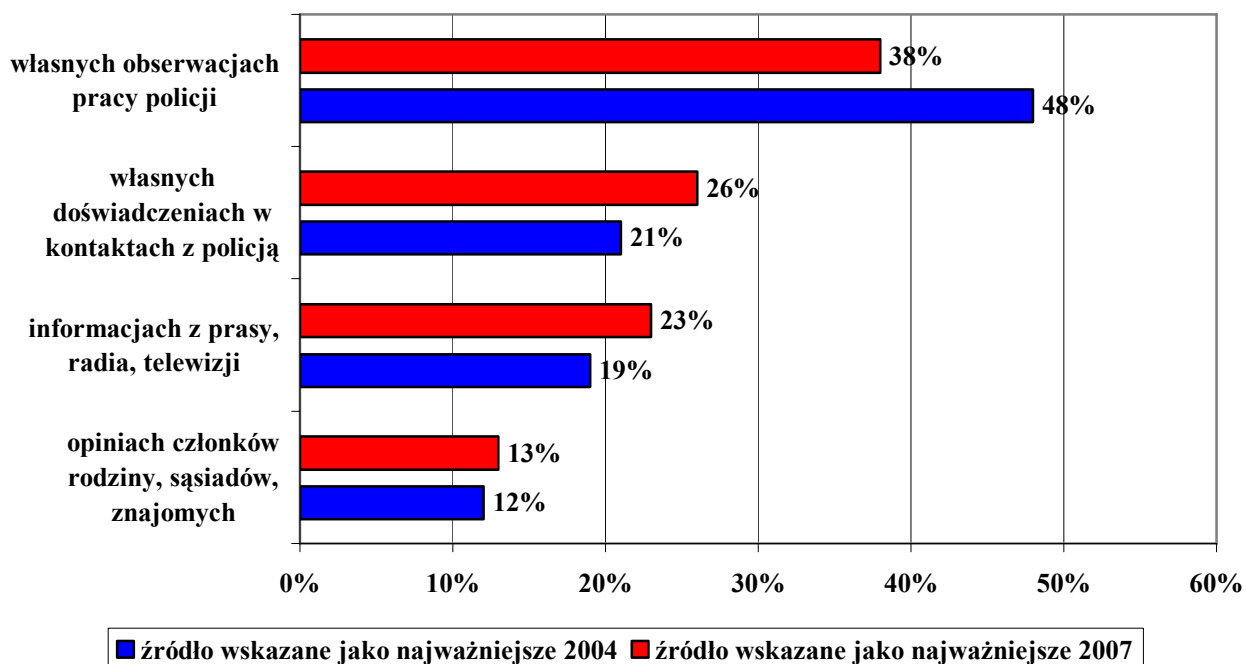
*Odpowiedzi w kategorii „wskazane źródła” nie sumują się do 100%, ponieważ respondenci mogli wskazać więcej niż jedną odpowiedź.

Wykres nr 14. Swoją ocenę pracy dzielnicowego opiera Pan(i) przede wszystkim na: źródło wskazane jako najważniejsze (II 2007)

Źródło: CBOS, 16 – 21 lutego 2007 r., N = 343

Wykres nr 15. Swoją ocenę pracy Policji opiera Pan(i) przede wszystkim na: źródło wskazane jako najważniejsze (odpowiedzi w IV 2004 oraz w II 2007)

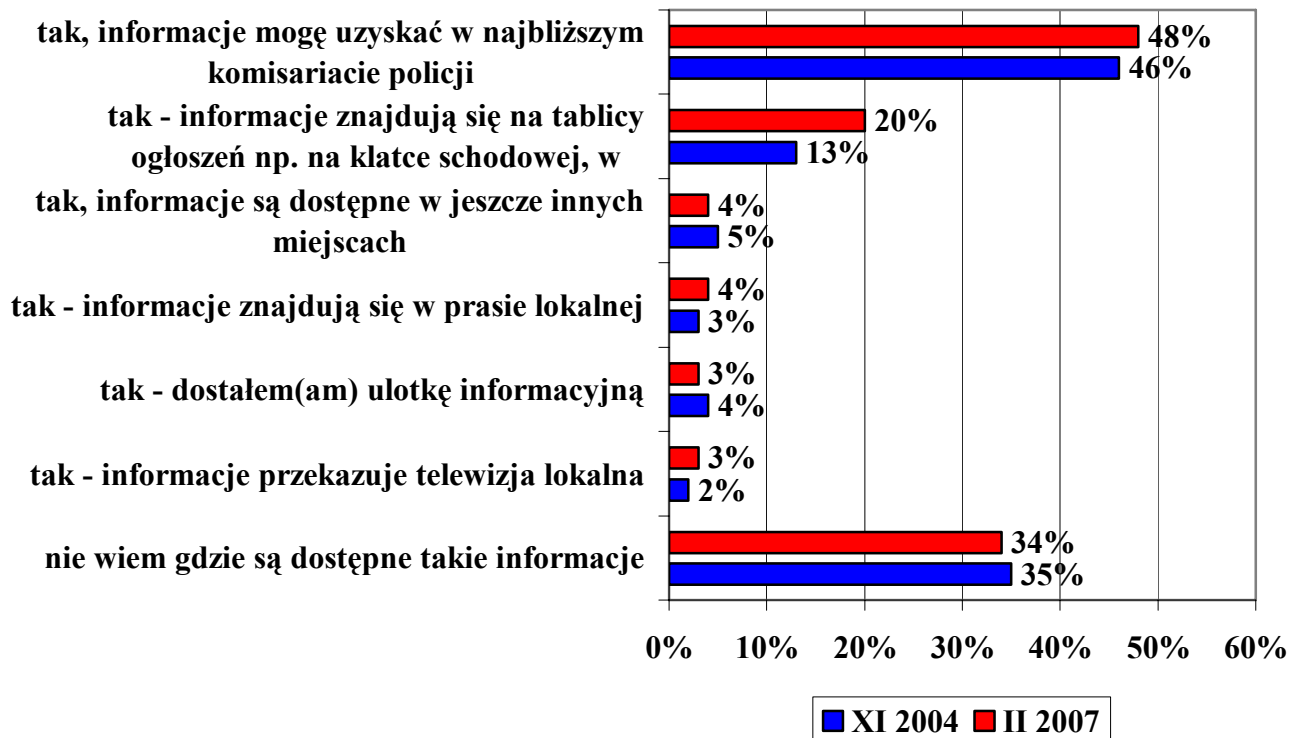

Źródło: TNS OBOP, 3-8.06.2004 r., CBOS, 16 – 21.02.2007 r., N = 868

Z analizy odpowiedzi na pytanie: *Czy wiedział(a)by Pan(i), gdzie można znaleźć informacje o tym, jak skontaktować się z Pana(i) dzielnicowym?*, wynika, że ponad 1/3 (34%) badanych nie wie, jak dotrzeć do tego rodzaju informacji. W porównaniu do wyników badania z 2004 roku, gdzie odsetek badanych, którzy nie wiedzieli, gdzie znaleźć informacje wynosił 35%, nie zaszły w tym obszarze znaczne zmiany (*Wykres nr 16*). Nie wiedzą, gdzie znaleźć informacje o tym, jak skontaktować się ze swoim dzielnicowym, przede wszystkim najstarsi (60 lat i więcej) i najmłodsi Polacy w wieku 15 – 19 lat (odpowiednio 48% i 36% z nich nie ma takiej wiedzy) oraz mieszkańcy wsi (37% nie wie), osoby z dużych (101- 500 tys.) i bardzo dużych (501 tys. i więcej) miast (nie wie odpowiednio 35% i 36% mieszkańców tych miast) (*Wykresy nr 17 i 18*)

Natomiast najwięcej Polaków (48%), którzy wiedzą, gdzie są informacje o kontakcie z dzielnicowym, przyznaje, że znalazłoby je w najbliższym komisariacie Policji. Większego znaczenia nabierają również tablice ogłoszeń np. na klatkach schodowych. W analizowanym badaniu wskazało na nie, jako miejsce, gdzie można znaleźć informacje o kontakcie z dzielnicowym, 20% respondentów, czyli o 7 punktów procentowych więcej niż w badaniu z roku 2004 (*Wykres nr 16*).

Wykres nr 16. Czy wiedział(a)by Pan(i), gdzie można znaleźć informacje o tym, jak skontaktować się z Pana(i) dzielnicowym?*¹ (odpowiedzi w XI 2004 oraz w II 2007).

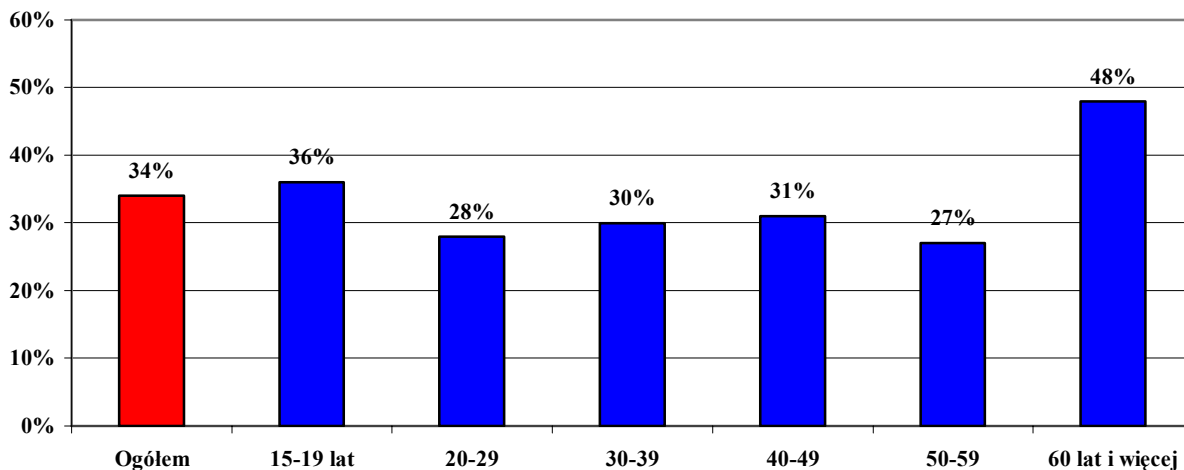
Źródło: TNS OBOP, 18-25.11.2004 r., CBOS, 16 – 21.02.2007 r., N = 1003

¹ Inne wskazywane przez respondentów miejsca, które nie są wyszczególnione na wykresie nr 16 to: administracja, wspólnota mieszkaniowa, urząd gminy, soltys tablice informacyjne poza miejscem zamieszkania, internet.

*Odpowiedzi nie sumują się do 100%, ponieważ respondenci mogli wskazać więcej niż jedną odpowiedź.

Wykres nr 17. Czy wiedział(a)by Pan(i), gdzie można znaleźć informacje o tym, jak skontaktować się z Pana(i) dzielnicowym? - Osoby, które nie wiedzą gdzie są dostępne takie informacje (II 2007) zmienna – wiek

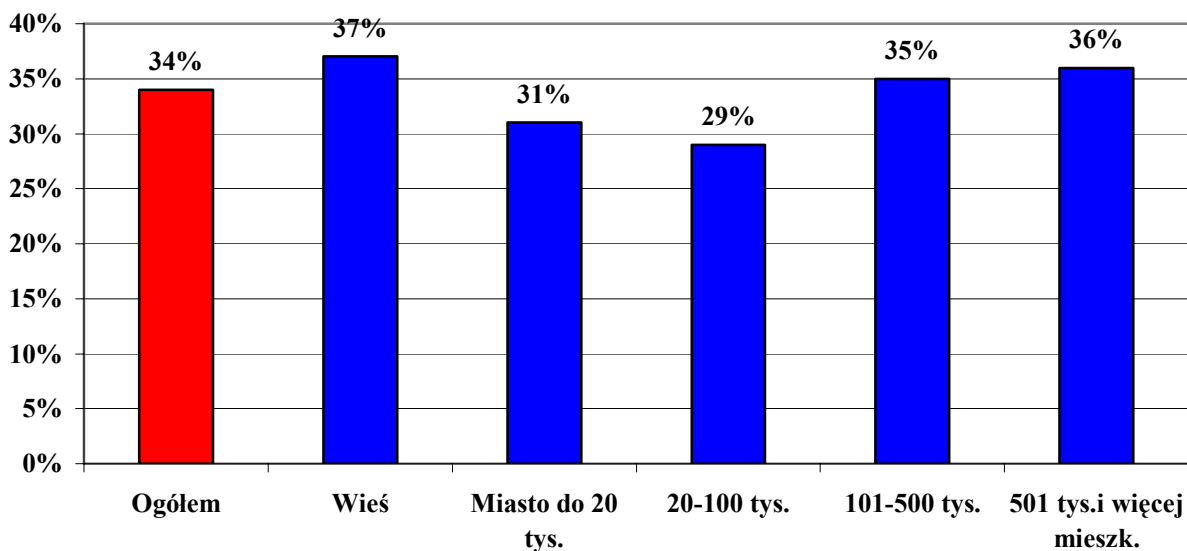
nie wiem gdzie są dostępne informacje o tym, jak skontaktować się z dzielnicowym

Źródło: CBOS, 16 – 21.02.2007 r., N = 1003

Wykres nr 18. Czy wiedział(a)by Pan(i), gdzie można znaleźć informacje o tym, jak skontaktować się z Pana(i) dzielnicowym? - Osoby, które nie wiedzą gdzie są dostępne takie informacje (II 2007) zmienna – miejsce zamieszkania

nie wiem gdzie są dostępne informacje o tym, jak skontaktować się z dzielnicowym

Źródło: CBOS, 16 – 21.02.2007 r., N = 1003

*Opracowano w Wydziale Analizy Ocen Społecznych BKS KGP
kom. Jadwiga Kubik
podkom. Artur Kowalczyk
Maciej Fuhrmann*